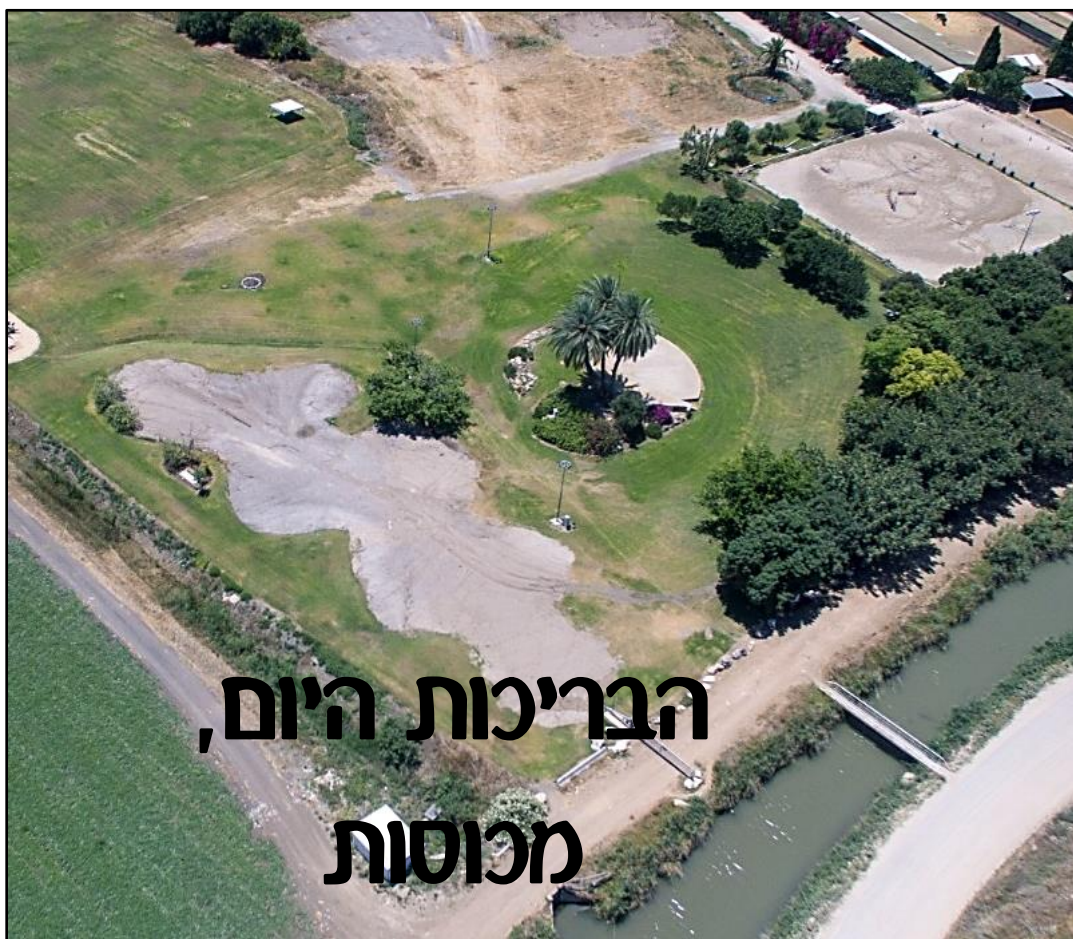

בנין הדקלי

עלון קיבוץ עין דומפרץ 92 שנה להיווסד הקיבוץ

בריכות גן
התומר פעם

הבריכות היום,
מכוסות

צילם ממבט על: בועז אשכול

עלון מס' 19 (3345), ד' תמוז תשפ"ג, 23 יוני 2023

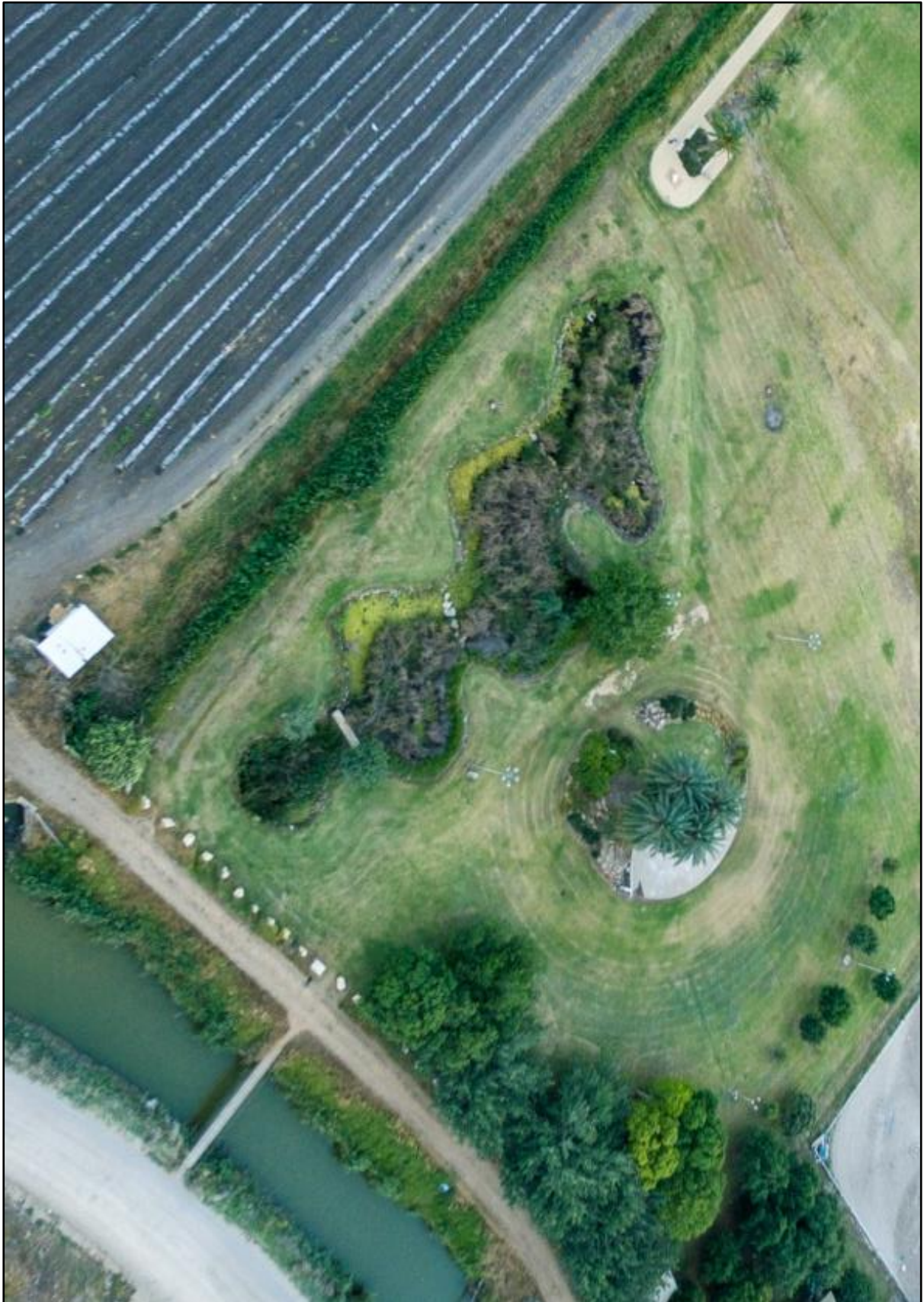
יום העליה על הקרקע 25/08/1938

ייסוד הקיבוץ בבת גלים 26/01/1930

בריכות גן התומר לפני שכוסו

צילם: בועז אשכול

מאמרת

שלום לקוראים,

אתמול קיבלנו "אשרת מעבר" מהאביב לקיץ. מישהו מכס הרגיש וחווה את האירוע הזה? בטח לא שמתם לב. גם אני לא הייתי מעודכן בעניין זה, אבל עובדה היא עובדה, ורק נתפלל שבחודשים הקרובים השמיים לא יפתחו מבערים ו"יטגנו" אותנו. אם מישהו מכיר תפילה שתעזור לרכך את חום יולי אוגוסט נשמח לפרסם אותה בעלון, וכל מי שיפתח את העלון ישתף פעולה וישטח תחינה לאלוהי הקיץ – על אחריותי.

צבענו את שער העלון בצילומים שממחישים לנו את ההבדל שנוצר בגן התומר בין בריכות הביצה שהיו לבין הבריכות של היום, להנאתכם ולגעגועים למה שנמחק. בהקשר לכך קיבלנו מכתב מאוד מרגש משלמה אשכול (למי שלא מכיר, שלמה הוא אח של אמנון אשכול ז"ל), שהוביל את תכנון האזור. שלמה מספק הסבר פטרייטי על ההגות שמאחורי התכנון. לאותו עניין, אמציה שלח לעלון פרק מעניין בהיסטוריה של המקום בו אנחנו גרים, ומתאר את ניסיונות ההתיישבות שהיו במקום לפני הקמת הקיבוץ. למי שגר במקום מדהים זה בו אנו חיים - חובה חובה לקרוא! (בעוד שבועיים יהיה בוחן פתע בנושא זה, ראו הוזהרתם) מייסדי הקיבוצים היו אנשים שהגיעו מבתים עם תנאים סבירים לארץ לא נושבת, וחוו מאבקים לא קלים ביישוב הארץ. התנועה הקיבוצית הייתה הסמן של המדינה, עם מעורבות מגורית בחיי הארץ. עזרא דלומי (חבר ראש הנקרה) מפרט בכתבה מדאיגה על חיסול נכסי הרוח של השמאל ופריצת דרך של הימין, ואני מצטט: "המערכת הימנית מחקה בתוכנה ובאופי פעילותה את הכלים שפיתחו בשעתן תנועות העבודה ומפלגות השמאל והקיבוצים, כדי לעצב את תודעת המחנה שלהם". באמת מפחיד, המון חומר למחשבה.

"ועדת פרט", שם זמני – ועדה התנדבותית למציאת פתרון בין הפרט לממסד, חשוב לכל אחד מאיתנו להיות יחד בסוגיה זו; ויש עוד לא מעט כתבות חשובות, אבל אני מוגבל במקום בו אני מתבטא. ואתם – אל תוותרו לקרוא גם את מה שלא הזכרתי.

שבת שלום,
מוכה

מה קורה - (לפי סדר העמודים)

4	מנהל כספים בעין המפרץ
5-6	השבת הדקלים לשביל הבנים
6-8	משתלטים על התודעה
9-12	תגובה לעניין הבריכות וסיפורה של הקבוצה מבולגריה
13	תחליף להוט
14-15	ועדת פרט (שם זמני)
16	מאגף הבריאות
16-17	שמחה במרכז הרפואי לגליל
18	פעם היה כאן כדורגל
19	הודעות
20-21	סבא
22	ארוחת בוקר ברמב"ם

ברכת החלמה מלאה שלוחה לכל חולינו.

לחילינו, באשר הם, שלוחה ברכת שלום ושלווה.
שובו הביתה בשלום.

עורך: מוכה אלר, חקרת מערכת: דפי עציוני, פנימי, אין להעתיק או לפרסם ללא אישור מוסדות הקיבוץ.

כתובתנו בדואר האלקטרוני: alon@ein.co.il

מנהל כספים חדש לעין המפרץ/ אורון

עד כה כשכתבתי לעלון סקרתי את הנעשה בעסקי עין המפרץ. הפעם, לקראת ההצבעה לבחירת מנהל כספים חדש, החלטתי לשתף את החברים. וות בשיקולים לבחירת מנהל. ת כספים חדש. ה. בנוסף אנסה לנמק מדוע מבקשת ההנהלה הכלכלית שינוי חד פעמי בנוהל ממלאי תפקידים במקרה זה (ההצבעה תתקיים שבוע הבא).

מהו תפקידו של מנהל כספים בקיבוץ? אפרט רק כמה והעיקריים שבהם.

1. ניהול מחלקת הכספים – הנהלת חשבונות:

ניהול המחלקה משמעותו חלוקת תפקידים והתאמתם לכפופים לו – חשב, תמחיר, מנהלת חשבונות ראשית ומנהלות החשבונות – כל אלה מהווים את צוותו של מנהל הכספים, ויחד איתם מבצעים את עבודות ניהול החשבונות, בקרה ועוד.

2. בניית תקציב הקיבוץ:

קיבוץ אינו דומה לחברה פרטית או ציבורית. בקיבוץ אנו מנהלים משק וקהילה כישות עצמאית כלכלית נפרדת. המשק, כמו גם הקהילה, מתאפיינים בפעילויות שונות כגון ענפי חקלאות, תאגידים פנימיים, יזמויות, ועוד ועוד. היתרון בקיבוצים שהחלוקה הנ"ל והפעילויות דומות בין קיבוץ לקיבוץ. על כן נסיון עבודה בבניית תקציב ועבודה בקיבוץ מהווה יתרון עצום למנהל כספים חדש.

3. אחראי ועדת כספים:

מנהל הכספים אחראי על תזרים המזומנים (מתי משלמים, איך משלמים ומהם המקורות), בקרה וניהול התיק הפיננסי (תחת ועדת הכספים), ובניית תוכניות עסקיות להשקעות חדשות.

כמובן שישנם עוד מספר נושאים עליהם אחראי מנהל הכספים אך איני רוצה להכביד על קוראינו היקרים.

כמנהל עסקי בקיבוץ יש לי המחוייבות למערכת פיננסית כזו שתוכל לתמוך בפעילות הכלכלית הענפה. על כן אני חושב שנוכח לבחור במנהל כספים שיענה על צורך חיוני זה. אחרי שהבהרנו מהן הדרישות המקצועיות הנחוצות לתפקיד נשארה השאלה - מיהם האנשים המתאימים? לצערי לא מצאנו בקיבוץ, וגם מבחוץ האפשרויות די מצומצמות. נוהל בחירת ממלאי תפקידים הקיים מחייב אישור אסיפה וקלפי, וכך יכול לחשוף את המועמד לסיכון שבו לא יתקבל לעין המפרץ ומצד שני ייחשף במקום עבודתו הנוכחי. בקשת הנהלה כלכלית לאפשר לה (ולא לאסיפה) לבחור במנהל כספים באה על הצורך לשמור על דיסקרטיות, ובו בזמן לאתר את המועמד המתאים ביותר.

תודה לצוות החשמליה

ביום ו' ה-9.6, יום חמסין, היתה הפסקת חשמל בקיבוץ. שי והצוות טיפלו בכל מה שהיה צריך לטפל והחשמל חזר, ועל כך אני מודה מקרב לב – דפי.

Thank You

השבת הדקלים אל "שביל הבנים"

שביל הבנים, שסבל מבליה והושפע מבניית השכונה החדשה, עובר בימים אלה שיקום, כפי שרמי בר זיו סיפר לדפי.

השביל נחנך ביום הזיכרון בשנת 2008, שנה בה ציינו 70 שנה לעלייה על הקרקע, ומנציח את שמונת הנופלים מעין המפרץ. פרויקט הנצחה לנופלים היה חלום של **תרצה בר זיו ז"ל**, חלום שרמי פעל להגשים. השביל תוכנן ע"י **דורון ילון** יחד עם צוות חברים מסור, בתיאום עם המשפחות ובמימון של הקיבוץ, המועצה וי.מ.א. שביל הבנים משמעותי בצביון הסביבתי של הקיבוץ, מנכיח את זיכרון הנופלים, תוחם את הנוף ומחבר בין גן התומר שמסמל הקמה והתחלה, לבית העלמין, המסמן את הסוף.

שביל הבנים משמעותי בצביון הסביבתי של הקיבוץ, מנכיח את זיכרון הנופלים, תוחם את הנוף ומתחבר לגן התומר שמסמל הקמה והתחלה, ולבית העלמין, המקום בו החיים מסתיימים

שדרת הדקלים שלאורך השביל נשתלה כשהקימו את גן התומר בשנת 1988, שנת היובל לקיבוץ. באותה תקופה רמי כיהן כרכז משק, ותמך ביוזמה המדהימה שהוביל **יגאל דפני** להקמת הגן, במטרה לשמר את ההיסטוריה המקומית ולהנאת הציבור. בזמנו השדרה היתה מרוחקת מאזור המגורים ונמתחה על קו השדות, לאורך תעלת 40, שבעבר ניקזה מים מתוואי הנעמן הישן ויצרה חיץ בין אזור הביצה לשטח הקיבוץ. מי שצעד בשביל נהנה מהיופי והשקט של השדות.

מאז הוקם השביל הוא סבל משני מפגעים: צינור מים שעבר תחת השביל, וכשהיו פיצוצים בצינור השביל ניזוק; ועצי הדקל שהיו מזן קנרי, זן רגיש מאוד לחיפושית - חדקונית הדקל, שפגעה בעצים רבים בשביל.

עם **בניית השכונה החדשה** נסלל כביש היקפי צמוד לשביל הבנים, וזה חייב להעביר את אבני ההנצחה לצד השני של השביל, כלומר ממערב למזרח. את העתקת אבני ההנצחה והצבתם מחדש תכנן **דורון ילון**. התוכנית לשיקום השביל כוללת את העבודות הבאות:

1. העתקת אבני ההנצחה על מנת לסלול את הכביש היקפי
2. פינוי של עצי הדקל הפגועים ושתילת חדשים
3. שיקום השביל שנפגע
4. פיתוח מחדש של הנוי

לפני כחודשיים הועתקו האבנים, ובשבוע שעבר חידשנו את שורת הדקלים. בחודשים הקרובים יבוצעו שיקום השביל והנוי.

הדקלים: לצורך חידוש השדרה נבחרו דקלים מזן שפחות רגיש לחדקונית, שנעקרו ממטע בקיבוץ כינרת. הדקלים הובאו לקיבוץ על גבי משאיות. נחפרו בורות, ובעזרת שני מחפרונים ומנוף גדול נשתלו הדקלים – עבודה מאסיבית של יומיים. תודה לצוות הנוי והתשתיות שנתנו כתף. אגב, במהלך התכנון עלתה שאלה אם לנטוע בשדרה דקלים או להחליפם בעצים אחרים, אולי

עצים שנותנים יותר צל, ופחות רגישים לחדקונית... בסוף הוחלט להישאר עם הדקלים, מפני שהם המורשת וסמל הקיבוץ.

השביל מתחדש ומקבל פוזיציה חדשה. הקיבוץ התקרב אליו והוא נוגע בכביש ובבתי מגורים. **רמי** מאמין שהשביל ישמור על יחודו כשביל הליכה והנצחה, יחד עם קליטת בנים והתרחבות הקיבוץ.

בניגה אישית – "השביל הוא חלום שהוגשם, ואני חש מחויב שנמשיך לטפח אותו כערך לחיים המשותפים שלנו בעין המפרץ".

משתלטים על התודעה/ עזרא דלומי

בעוד מחנה השמאל והתנועה הקיבוצית חיסלו את נכסי הרוח שלהם, בימין למדו את מה ששכחנו: סמינרים, כתבי עת, הוצאות ספרים ומרכזים אקדמיים, הם תנאי הכרחי לביסוס רעיון והשקפת עולם. כך התהפכו היוצרות. פורסם באתר "בין חברים", שלחה לעלון: דפי.

הרפורמה שהציג שר המשפטים יריב לוין במערכת המשפט וביחסיה עם הממשלה והכנסת, הביאה את פורום קהלת – האידיאולוג, ההוגה, והדוחף את הרפורמה, שפעל מאחורי הקלעים - אל קדמת הבמה. זה קרה שלא מרצונו של הפורום; החשיפה מפריעה לו. הפורום גם לא צפה את עצמת ההתנגדות למהפכה שהתניע. כעת יש תחקירים על אופן פעולתו, על אנשיו, על מקורות המימון שלו, הוא הפך כתובת מרכזית לביקורת ואף למתקפה של גורמי המחאה; כמו ארגון ביון עוין שפעל בחשאי והוצא לאור.

אלא שהתמקדות בקהלת מחמיצה את רוב התמונה. זאת התמקדות בקצה הקרחון הנגלה מעל המים ומסתיר את מה שמתחתיו, מצדדיו ומאחוריו. ומה שיש מתחתיו ומסביבו, זו מערכת מסועפת של בתי מדרש, מכונים, הוצאות ספרים, כתבי עת ומכללות שהקים בעשורים האחרונים הימין השמרני בארץ.

לא במפתיע המערכת הזאת מחקה בתוכנה ובאופן פעולתה - המעורר קנאה, יש לומר - את הכלים שפיתחו בשעתן תנועת העבודה, מפלגות השמאל והקיבוצים, כדי לעצב את תודעת המחנה שלהם. הכלים דומים, התכנים הפוכים. כמעט לכל גוף שמרני ניתן למצוא מקבילה שהייתה בשמאל. הימין, בגיבוי הממשלה ובתמיכתה, בונה את ההגמוניה שלו; לא רק הגמוניה פופוליסטית של "היידה ביבי", אלא הגמוניה של ימין אינטלקטואלי נאו-קונסרבטיבי.

כמו בובת בבושקה

השיטוט ברחבי הרשת במטרה ללמוד על הארגונים הללו, יכול ליגע. ארגון מוליד תת ארגון, הוצאת ספרים מולידה חנות ספרים, מכון מוליך אל חוג סטודנטים המקדם את השקפתו. כמו בובת בבושקה רוסית: בתוך כל בובה טמונה עוד בובה וחוזר חלילה. לא ברור אם יד אחת עושה את כל זה; באינוונטר יש גופי ימין "הארד קור" ויש רכים יותר. הרשימה לא קצרה:

- **קרן תקווה** שייסד הנדבן זלמן ברנסטיין שמתרומתו מתקיים גם בית אביחי – מוסד ימני "רך" – מממנת חלק מהגופים הללו: למשל את **מכון ארגמן** ללימודים שמרניים, שניתן להשוותו לבית פעילי ההסתדרות.
- הוצאת הספרים **"סלע מאיר"** – "עם עובד" מצד ימין - שהוקמה לפני כעשור, הוציאה לאור את ספריהם של קרולין גליק, טוביה טננבאום, דונלד טראמפ, ארז תדמור, עקיבא ביגמן, ג'ורדן פיטרסון, בן הכט, איין ראנד, זו רשימה חלקית מאוד.
- ספריית **"שיבולת"** – "ספרי" של הימין - המפיצה ספרות שמרנית, כותבת על עצמה: "לאחר תקופה ארוכה בה שלטה באקדמיה, בתקשורת ובעולם הספר אליטה קטנה, פרוגרסיבית ומשעממת, הגיע הזמן למהפכה שמרנית, ימנית ולאומית, גם בעולם הרעיונות. 'שיבולת' קמה בשנת 2018 כפרויקט משותף לקרן תקווה ולהוצאת סלע מאיר ומאז היא ניצבת [לדבריה] כספריית המנויים העיונית הגדולה בישראל.
- וישנו **כתב העת "השילוח"** – "מבפנים" של הימין – העוסק בהגות ומדיניות ומהווה את גולת הכותרת של פרסומי קרן תקווה. "השילוח" כדבר המפרסם, "מבקש להיות בית לשיח מעמיק על השאלות הגדולות העומדות בפנינו, באמצעות מסות ומאמרים רחבי יריעה של מיטב הכותבים, בלי גינוני אקדמיה, בשפה מוקפדת וביושר אינטלקטואלי."
- לכלי הביטוי יש להוסיף את העיתון **"מקור ראשון"** – "דבר" (או "על המשמר") של הימין - שהוא "ישראל היום" לעשירים – שמממנת משפחת אדלסון; את **ערוץ 14** ואת אתר האינטרנט **"מידה"** שגם הוא עוסק בהגות ימנית. עורכו הוא רן ברץ שהיה ראש מערך ההסברה בלשכתו של נתניהו.

מטעינים את סוללות השמרנות

- האחד במאי של הימין הוא כנס השמרנות השנתי המתקיים בבנייני האומה. אמנם אין בו מצעד עם דגלים אדומים (גם השמאל כבר לא כל כך צועד), אבל אלפים גודשים את האולם ומטעינים את סוללות השמרנות שלהם בחשמל שיסיפק עד לכנס הבא.
- תנועת **"רגבים"** – "מיני קק"ל של הימין – "שמה לה למטרה להשפיע על כלל מערכות השלטון במדינה, להביאם ... לשמירה על אדמות העם היהודי ועל אוצרות הטבע והנוף של ארץ ישראל ולמניעת השתלטותם של גורמים זרים על משאבים אלו". אך סמלי הוא שמשרדי התנועה שוכנים כרגע במה שהיה פעם המוסד החינוכי "בקעת כנרות" בבית זרע.
 - **המרכז האקדמי "שלם"** הוא "האפעל" (או סמינר אורנים) של הימין, השוכן במתחם מרווח בקרית מוריה בירושלים. יש מלגות נדיבות, הלימודים בכיתות קטנות והמוסד גאה ב"תוצריו" המשתלבים בתקשורת במוסדות ציבוריים וממשלתיים ובמוסדות אקדמיים אחרים. ממש כמו הקורס הדו שנתי באפעל, שרבים מבוגריו השתלבו בפעילות תנועתית, או בהובלת קיבוציהם.
 - עוד מכון ימני שעניינו התיישבות וקרקעות הוא **"פורום שילה"**, מכון מחקר ומדיניות, הפועל כדבריו, כדי "להעשיר את הידע אודות ההתיישבות היהודית בכל חלקי הארץ, אתגריה, צרכיה, חשיבותה והצידוק המוסרי שלה, ולספק כלים ונתונים לצורך חיזוקה,

התפתחותה והרחבתה". זכור כינוס של הפורום בגליל, בהשתתפות מזכ"ל התנועה ניר מאיר, שבו הזהירו המשתתפים מפני היווצרות רוב ערבי בצפון הארץ.

- **מרכז איין ראנד בישראל** – "גבעת חביבה" של הימין - עוסק בקידום היכרות, לימוד והבנה של הרעיונות הפילוסופיים של הסופרת וההוגה איין ראנד ... בחנות המקוונת ניתן למצוא את ספריה של איין ראנד וספרים של כותבים אחרים שדנים בפילוסופיה שלה. את החנות מפעיל "אנכי", בטאון תלמידי הפילוסופיה של איין ראנד בישראל. המרכז שוכן במתחם שרונה היוקרתי בתל-אביב.
- **התנועה הליברלית החדשה** – שי"ח של הימין - היא תנועה חברתית א-מפלגתית לקידום חירות הפרט והשוק החופשי בישראל. התנועה מקדמת חשיבה ימנית בתקשורת בסמינרים ובהרצאות. עמוד הפייסבוק שלה מעוטר בשפע ראיונות והרצאות של אנשי ימין.
- **כנס החירות** הנו מפעל ייחודי אשר נוסד על ידי התנועה הליברלית החדשה ומרכז איין ראנד בישראל. הוא מכנס יחדיו את האנשים והארגונים הפועלים לקידום החירות האישית. בכנס שהתקיים לפני כחודשיים במרכז הכנסים של הבורסה לניירות ערך, הרצו בין היתר חברי הכנסת קרעי ורוטמן, ערן בר-טל, בעז ארד ואחרים, כולם מעומק הימין.
- לימין יש גם תנועת נוער ותנועת בוגרים, "השומר החדש", ששבתה את ליבו של מזכ"ל התנועה, ניר מאיר, התנחלה בתנועת המושבים ובלא מעט קיבוצים, בתיווכן של כמה מועצות אזוריות.

זו מן הסתם רשימה לא מלאה אך היא מלמדת על המהפך התודעתי שאנחנו נמצאים בתוכו. אחד מביטוייו הוא היעלמות השמאל הישראלי. המחאה לא עושה עמו שום חסד. עבור רוב הציבור המוחה האלטרנטיבה לימין הן מפלגות המרכז למיניהן.

בשנות המשבר ואחריהן חיסלה התנועה הקיבוצית בהדרגה וביסודיות את נכסי הרוח שלה: הקורסים הגבוהים, התיכונים, התיאטרון, הגלריה, כתבי העת ומה לא. הצורך לקצץ בתקציבים היה תירוץ מקל, אבל לא רק. היה גם מה שקוראים שיקול כלכלי שלא החשיב את "מה שלא מביא כסף".

היום התירוץ הזה לא קיים. הרבה מדברים על שיקום כלכלי ועל חזרת הבנים, אבל נראה שנכסי הרוח כבר לא נמצאים בראשו של איש. מאות אלפים ויותר מוציאים על הילולת הנהגות קצרה בבתי מלון, שחברי הקיבוץ המממנים את האירוע במיסיהם, לא רואים ממנה דבר. המזכ"ל ניר מאיר מכנה את המפגש הקצר הזה "אירוע שיא". למדנו מן הימין הכלכלי לייצר כנסים דמויי ועידות עסקים הארוזות בצלופן של חשיבות עצמית. כדאי שנלמד מהימין גם את מה שהוא לקח מאתנו: לייצר עומק רעיוני, לחדש נכסי רוח. בלי נכסי רוח אין תנועה. יש רק ארגון.

יקי עומר ישמח לעמוד לרשותכם:

תיקון רשתות, חלונות ותריסים ומגוון תיקונים והתקנות. בנוסף, ניתן להזמין אדניות בכל הגדלים והצבעים, והכל עם יחס אישי ושירות מקצועי.

יקי – 052-3967568

תגובה לתשובתה של מנהלת תפעול הקהילה ושתיקתו של יו"ר ועדת תכנון/ אמציה

כתגובה ראשונה עלה בראשי המכתם מהמקרא: נבל ברשות התורה. חשבתי למנות את כל הכשלים והדרכים הקלוקלות והעבירה על החוק (כן, פשוט עבירה של השמדת צמח מוגן -סם הכלב - ואנחנו כידוע כבר לא בועה שמסננת לאיזה מחוקי ישראל נשמע!) אבל במחשבה שניה תהיתי לעצמי היכן שגיננו? אנחנו דור הבנים הראשונים שלא הצליח להעביר כהלכה את האפוס האדיר של לידת הקבוץ בעליה על הקרקע בלב ביצת הנעמן. כן, זו בהחלט פשלה שרשומה על שמנו. אולי יש סיבות מקילות, אולי זה סיפורי האגדות מלפני כשמונים שנה על התומר הנחמד שסיפרו לנו הורי העופרים והעלו על הכתב – הוליש, אבא של יואב, כתב את החוברת הידועה. דור המייסדים לא נהג לפאר את עצמו ולא הבליט את גודל המעשה. היום, במבט היסטורי לאחור, אנחנו יודעים את גודל עוז הרוח ואומץ החלוצים, שלא נשמעו לסיכונים האישיים (קדחת ומלריה) ולא לסכנה הביטחונית (לשבת בין הבדואים מגוורני וערביי עכו והכפרים סביבה), תוך הפרת האיסור המפורש של ממשלת המנדט הבריטי לפיה אסור להישאר ללון בשטחי ביצות הנעמן וחלקן הצפוני (שקיבל את השם "מכובס" כרי נעמן).

חשבתי לעצמי - אולי נתקן במקצת את המעוות ונקרא קטעים קטנים ממחקר היסטורי עכשווי, שנעשה על כשלון המפעל הציוני הקשור לעליה ראשונה של חלוצים-חקלאים מבולגריה, וההצלחה של היאחזות חומה ומגדל, 25 במספרה, בעליה לנקודה על יד התומר הבודד בלב הביצה. זה אולי יתן לתמהים תשובה למה כל כך חשוב היה לשלב בגן התומר את הברכה כדוגמית לביצה שהיתה. אנא קראו את המצורף בזה, ובהמשך נשוחח האם אפשר וצריך להחזיר עטרה למקומה ולשמר באפוס היישובי-קיבוצי שלנו את אבן הראשה, הלא היא הביצה!

מבולגריה לביצות הנעמן

כיצד השפיעה ביצת הנעמן על ההתיישבות היהודית באזור? בפרק מתוך הספר "סיפורה של קהילה נשכחת" (מאת ד"ר ענת קדרון וד"ר שולי לינדר-ירקוני), שמספר את סיפורו של ראשית היישוב היהודי בעכו המנדטורית, מסופר על ניסיונה של קבוצת עולים ספרדים מבולגריה להקים התיישבות חקלאית על אדמות הביצה. קטע זה פורסם במגזין "סגולה – מגזין ישראלי להיסטוריה", ונשלח לעלון ע"י אמציה.

בתחילת המאה העשרים חברו יחד משפחות בולגריות אחדות מהערים סופיה ודופניצה בחיפוש אחר קרקע חקלאית פרטית להתיישבות בארץ ישראל. לאגודתם הם קראו על שמו של קרל הרבסט, ממייסדי התנועה הציונית בבולגריה. בחורף 1923 שלחה האגודה משלחת איתור לארץ. מדרום לעכו, באזור ביצות הנעמן, נמצאה קרקע פרטית זולה שעמדה למכירה, והיה נראה כי היא תהלוס את חלום ההתיישבות. השטח כלל כמה חלקות ברצועות החוליות ממזרח לפסי הרכבת וממערב לשטחים שכבר הוחכרו ליזם היהודי הקנדי קוקוי (אדמת רקאייק). עסקת הקרקע כללה 750 דונם קרקע יבשה ו-150 דונם ביצות.

**מדרום לעכו, באזור ביצות הנעמן, נמצאה קרקע פרטית זולה
שעמדה למכירה, והיה נראה כי היא תהלוס את חלום ההתיישבות**

האופטימיות נכנעת למלריה

האופטימיות שליוותה את הגעת קבוצת החלוץ התרסקה מהר מאוד בביצה הטובענית של ארץ ישראל. המכשול הראשון היה משפטי: בין מוכר הקרקע ובין בעלת הקרקעות זכרה מוגרבי התגלע סכסוך בעלות, ובית המשפט עצר את המכירה עד לבירור העניין. בינתיים התברר לחברי הקבוצה שלא יוכלו לגור על אדמתם גם בשל המלריה ששכנה בביצות הנעמן: מחלקת הבריאות המנדטורית אסרה על שהיית לילה

במקומות מוכי מלריה, ולכן נדרש מפעל ייבוש שהיה למעלה מיכולתם הכלכלית של חברי הקבוצה לבדם. בעקבות הקשיים ביקשו חברי הקבוצה הלוואה מהבנק הציוני אנגלו-פלשתינה. הבנק היתנה את ההלוואה באישור ההנהלה הציונית, ומחלקת ההתיישבות יזמה משלחת מקצועית כדי לבדוק את השטח מצדיק את ההשקעה.

חברי המשלחת תיארו את המצב במקום: בביצה גידלו גומא, אבל בחלקות אחרות צמחו חיטה, שעורה ועדשים, שגידלו בעלי האדמה או הבדואים שהתגוררו עליה. היו בה חלקים חרושים, אבל הם לא נזרעו כי באותה שנה הגשמים אחרו והאדמה לא התייבשה. חברי המשלחת ראו את הקשיים: הבדואים השתמשו בקרקע רק בעונות היבשות, ואילו יישוב קבע מחייב פעולת ניקוז בכל האזור. הם קבעו כי עד שינוקזו הביצות אי אפשר יהיה לשבת במקום ישיבת קבע, אלא רק לעבדו ולעזבו לפני שקיעת החמה למרחק בטוח, רחוק מטווח עקיצתם של יתושי האנופלס. כדי לייבש את המקום הוצע לחברי הקבוצה לרכוש את חמש טחנות הקמח שהיו בגני רדואן, על מפגש נחל הנעמן עם נחל החילזון, ולהעביר תעלה בקו מקביל לטחנות כדי להוריד את המים. ההצעה לא היתה ריאלית בשל עלותה הגבוהה, ולביצועה נדרש אישור ממחלקת הבריאות הבריטית, שלא היה קל להשיגו.

במרץ 1925 היה ברור לחברי הקבוצה שהם יאלצו לוותר על

אדמתם. לא היה בכוחם להוביל את מפעל הייבוש, עסקת המכירה

בוטלה, רבים מחברי הקבוצה חלו במלריה – והקבוצה התפרקה

חברי אגודת הרבסט דבקו באדמתם, גם כיוון שבשלב זה לא היו להם האמצעים להתחיל מחדש במקום אחר. באותו החורף ביקר בעכו חיים וייצמן, וחברי הקבוצה פגשו אותו ושטחו לפניו את מצוקותיהם. וייצמן הבטיח לסייע, ואף ביקש מפרופ' קליגלר (מיקרוביולוג ארצישראלי בעל שם בינלאומי) שיפנה בדחיפות למחלקת החקלאות המנדטורית כדי שתספק

למתיישבים שתילי אקליפטוסים, דבר שלא הציל את המצב. במרץ 1925 היה ברור לחברי הקבוצה שהם יאלצו לוותר על אדמתם. לא היה בכוחם להוביל את מפעל הייבוש, עסקת המכירה בוטלה, רבים מחברי הקבוצה חלו במלריה – והקבוצה התפרקה.

מה קורה בביצה?

מספר קבוצות פרטיות נוספות פנו לקק"ל בבקשה להקים יישובים באדמות 'בוסתן נור' (כפי שקראו האריסים שחיו במקום לאזור בו נמצא קיבוץ עין המפרץ כיום), אך לקרן לא היה עניין להשקיע בצפון המפרץ. בשנת 1928, אחרי שקק"ל השלימה את רכישת הקרקע בדרום מפרץ חיפה, הזמינו חברות גב-ים וקק"ל תוכנית פיתוח לאזור המפרץ ממתכנני הערים הבריטיים פטריק לסלי אברקומבי וקליפורד הולידיי, כדי להרחיב את השטח שבבעלות יהודית. תוכנית זו כללה את כל מפרץ חיפה, ונעצרה מדרום לשפך הנעמן, בקו ההתפשטות של המלריה. כחלק מתוכנית זו השלימה קק"ל בשנת 1928 את רכישת אדמות בוסתן נור ושילמה פיצויים לאריסים שישבו בו. ואולם מפעל ההתיישבות לא התרחב, בעיקר כיוון שלא הושגה בעלות על גוש גדול די הצורך של קרקעות, ואי אפשר היה להוציא לפועל מפעל ניקוז מרכזי לייבוש ביצות הנעמן.

בשנים שלאחר מכן החכירה קק"ל את הקרקעות לגרעיני התיישבות שונים, ואלה עיבדו אותן כדי לשמור את הבעלות היהודית עליהן. ב-1935, שהיתה שנת שיא בעלייה, פנה משה שרתוק, ראש המחלקה המדינית של הסוכנות היהודית, למושל המחוז אדוארד קית' רואץ' והציע לחכור לטווח ארוך 1,500 דונם של אדמות מדינה באזור הנעמן ולקבל זיכיון ציוני למפעל ייבוש, אך בקשתו נדחתה.

שלוש שנים אחר כך, על רקע תוכניות החלוקה של ועדת פיל והחמרת היריבות הלאומית בארץ, הואץ מפעל ההתיישבות היהודית באזור. באוגוסט 1938 עלה קיבוץ עין המפרץ להתיישבות באזור וקיבל לעיבוד את כל השטחים מסביב שזכו לכינוי 'גני עכו'. השטחים כללו את החלקות המקוריות שיהודי בולגריה ביקשו להתיישב בהן, וחלקות נוספות שנרכשו והבעלות עליהן הוסדרה עם השנים. עין המפרץ הוא אחד משלושת הקיבוצים של חומה ומגדל שעלו על הקרקע באזור – לצד כפר מסריק ומשמר הים (כיום אפק) – וכתבו פרק אחר בספר ההתיישבות הציונית באזור.

בשנים לאחר מכן הוציאו הבריטים לפועל תוכניות טיפול חלקיות בביצת הנעמן, אולם למעשה הביצה לא יובשה עד לסוף תקופת המנדט. ייבוש הביצות והרחבת ההתיישבות באזור הושלמו רק בשנות החמישים בידי מדינת ישראל.

גן התומר/ שלמה אשכול

בשנת 1988, עשר שנים שלא חייתי בעין המפרץ ולעיתים קרובות הגעגועים לנעורי במקום הנפלא הזה, הים הקסום, חברת הילדים והתבגרות במוסד החינוכי נעמן היו טורדים את חיי החדשים בירושלים והחלומות עדיין היו קשורים לקיבוץ, פנו אלי יגאל דפני ואילנה סלע ז"ל, ידידים קרובים, לנסות ולתכנן מחדש את גן התומר. באותה שנה עדיין הייתי מאוד עסוק בבניית ביתי החדש בעין כרם והיו לנו כבר שלוש בנות – נועליה שנולדה בעין המפרץ וחווה ששייה מקסימה וחיים בבית הילדים, והילה וטל שכבר היו ירושלמיות.

גיבשנו רעיון שעיקרו וחשיבותו הבנה שהטבע הקיבוצי נחסם ממערב ע"י

המפעלים, שיצרו חיץ קשוח ואכזר... איך משמרים טבע ואיך מספרים את סיפורו

של הקיבוץ, הקשיים והחלומות לבנות חברה חדשה, שיתופית וסולידרית

רצינו יגאל, אילנה ז"ל ואני להעניק לעין המפרץ בשנת היובל מתנה. "מקל השליחים" של ההיסטוריה והמורשת שלנו היו תמיד סביב התומר. הביצות, היתושים, העבודה בחקלאות והתומר הזקן והבודד זקוף, מתבונן סביבו ומוקף בריכות דגים ושדות השלחין והפלחה שלנו. גיבשנו רעיון שעיקרו וחשיבותו הבנה שהטבע הקיבוצי נחסם ממערב ע"י המפעלים, שיצרו חיץ קשוח ואכזר... איך משמרים טבע ואיך מספרים את סיפורו של הקיבוץ, הקשיים והחלומות לבנות חברה חדשה, שיתופית וסולידרית. הצלחנו לסחוף צוות מופלא, רב גילי ומאמין גדול, וקבענו 3 עקרונות מנחים לפיתוח המרחב:

- **עקרון ראשון** - מבט מזרחה אל נופי בריכות המים והשדות, האדמה השטוחה ונתיבי מימי הנעמן והחילזון, מבט שנעלם ברובו והשאיר נופים שנחסמו ונבנו סביב הבתים הקיבוציים הקטנים והנעימים.
- **עקרון שני** - שיקום מרחב גדול ככל האפשר בשלל פעילויות חברתיות, נופיות וחקלאיות. חוות סוסים, מגרשי ספורט ומוזיאון חקלאי קטן ואינטימי.
- **עקרון שלישי** - שילוב בין התומר והבמה שחובקת אותו ומאפשרת קיום חגים, חתונות, ומפגשים קיבוציים קטנים וגדולים.

רצינו לקשור את 2 הקיבוצים השכנים, כפר מסריק ועין המפרץ, ובתווך המוסד החינוכי נעמן, שהיה אבן שואבת בנעורינו המופלאים ומלאי העניין והתוכן ההרפתקני של אותם הזמנים.

בתמונה: גן התומר אחרי השינוי. צילם: בועז אשכול.

הוחלט על שיחזור בריכות המים והצמחייה בתוכן, לזיכרון בלתי נשכח של המים והביצות, היתושים ובריכות הדגים. לצערי, בעת האזכרה לאמנון ישב לידי יגאל וסיפר לי על הכוונה לחסל את הבריכות, כי אין ביכולת הקיבוץ לעמוד

בתחזוקתן השוטפת. יגאל שאני אוהב אותו, ואיתו ניהלתי המון שיחות דמע. להפתעתי קראתי בעלון האחרון "הסבר אינטליגנטי" מדוע אין אפשרות להמשיך ולשמור נכסים היסטוריים וזיכרונות מורשת אלו.

אנחנו לא חיים בקיבוץ, ואין בכוונתי להיכנס לעובי הקורה של המשימות השוטפות הקיבוציות, אבל את דעתי (וגם עזרתי) אני מבטא - שימרו על הבריכות ושימרו על ההיסטוריה של כולנו. תכנים נוספים פותחו במרחב, בנינו שנפלו על הגנת המדינה הזו ובית הקברות הקטן כל כך שהולך וגדל עם השנים.

בבקשה, שימרו על הנופים הייחודיים ושימרו מרחק סביר בין מבני המגורים לבין גן התומר ושדרת הבנים, שהם המורשת שלנו.

באהבה עצומה, שלמה

צוות הפרויקט (נבחר בשיחת הקיבוץ 4.1987) – יגאל דפני ודורון ילון – מרכזים, מנס, נעמי ידלין, רקפת, אילנה סלע, דן מירס, אסתי פלד, צשקה.

לכל אלה הצטרפו אנשי המקצוע - עובדי החשמליה, התשתיות והנוי לצורך העבודות המיוחדות בגן.

מחפשים תחליף להוט או לעידן? זה המחיר של FreeTV

מאת צבי קצבורג, עורך אתר TGspot. שלח לעלון: גיורא עמידן.

שירות הטלוויזיה בהזרמה החדש FreeTv, המיזם המשותף של קשת ושל RGE יוצא באופן רשמי לדרך, כשהחברה פרסמה את מחירי המנויים שלטענתה יישארו קבועים לכל החיים לאחר הרישום, ולא ישתנו לעולם עבור מנוי חתום. החברה מציעה כעת, בחודש ההשקה, הנחה בשיעור של 25%, והממהרים להירשם במסגרת המבצע ישלמו רק 29.90 ₪ לכל החיים. האפליקציה זמינה עבור טלוויזיות חכמות בלבד. עבור מכשיר ישן יש צורך לרכוש ממיר. החברה מבטיחה 51 ערוצים וספריית VOD עם אלפי שעות צפייה. כרגע, בתקופת ההשקה, יש 40 ערוצים בשידור חי המחולקים לארבע קטגוריות: ערוצים ישראליים – 11,12,13,14, ערוץ 'מכאן' וערוץ 9; ערוצי בידור ופנאי – ערוצים המחולקים לנושאים שונים ומשדרים סרטים וסדרות מבית קשת ו-RGE; ערוצי הספורט – מגוון ערוצים מבית ערוץ חמש ומבית One; וערוצי ילדים. בצפייה בשידור חי ניתן לדלג אחורה עד לזמן תחילת התוכנית, להציץ במקביל בתרשים לוח שידורים לפיו ניתן להבין מה משודר במקביל בערוצים האחרים, וכן להשהות את השידור ולחזור אליו מאוחר יותר. תכונת ה-Catch up מאפשרת לחזור ולצפות בשידורים עד שבועיים אחורה - תכונה שלא קיימת בהוט או בעידן. מי שמעוניין לחסוך כסף יכול לעבור ל-FreeTv, שעולה כחצי מהמחיר שמשלמים אצלנו עבור עידן, או כ-30% מהמחיר של המנוי המצומצם של הוט.

הנעורון רוקד עם כוכבים

השבוע נסעו נערי הנעורון הבוגר לאופני הטלוויזיה בנווה אילן (כולל ארבע שעות בפקקים), והצטלמו כקהל בתוכנית "רוקדים עם כוכבים" (בתמונה). הערב הסתיים בהצלחה עם צ'יפס ושווארמה בחצות בצ'ק פוסט ☺.

ועדת פרט (שם זמני)

רציונל ותכלית קיומה של הועדה

- א. מזה זמן מרגישים חברים לא מעטים כי השיח בין חברים לבין עצמם וכן בין נושאי תפקיד לבין החברים ולהיפך הפך קיצוני, קונפליקטואלי ולעיתים אפילו אליים. כמו כן קיימת תחושה כי לחברים לא מעטים תחושת פגיעות במפגש עם נושאי תפקידים כאשר דנים בענייניהם האישיים.
- ב. חיזוק לתחושות אלו התקבל בסקר שנערך לפני חודשים מספר (אשר לו הגיבו כ-160 חברים) ושם טענו רבים לחוויותיהם האישיות ככאלו. בהמשך התקבלה תמיכה נוספת לכך במפגש קבוצות השיח בחדר האוכל בסוף ינואר השנה, במפגש עם קבוצת צעירים מאוחר יותר ובמפגש "הפרלמנט" האחרון.
- ג. דרכים שונות אפשריות להתמודד עם מצב זה ולשפרו בעין המפרץ, בהנחה שאנו מעוניינים לפתור מחלוקות וסכסוכים בתוך הקיבוץ ובכוחותיו הפנימיים. אחת הדרכים היא הקמת ועדה, נקרא לה (בשם זמני) "ועדת פרט", שיעודה ותכליתה יהיו לתרום לשינוי ולשיפור לטובה של מצב זה בקיבוצנו.

ועדת פרט

תוקם וועדה שתקרא ועדת פרט. היא תהיה עצמאית וחבריה ייבחרו כולם ע"י הקיבוץ, לא ישבו בה ממלאי תפקיד. ועדה זאת תפעל בגישה גישורית – הקשבה, דיאלוג וניסיון להגיע להסכמה בין הצדדים, תוך שהיא מלווה את החבר הפונה בחלק מהתהליך או בכולו.

היום קיימים בעין המפרץ שני גופים שאמורים להתייחס לפנייתם של חברים – צוות פרט וועדת שלושה. צוות פרט הוא גוף עזר בידי מנהל הקהילה (שגם יושב בצוות), ומכאן הוא מייצג את הממסד. ועדת שלושה מופעלת לעיתים נדירות, וחותרת להכרעה במחלוקת בין חבר לממסד (לא מדובר בגישור ובוודאי לא בליווי).

הקמת ועדת הפרט המוצעת המסתמכת במידה מסוימת על עקרונות צוות הפרט תקטין למינימום או תייתר לגמרי את הצורך בצוות הפרט ובעדת השלושה.

אגרות:

- 1) לסייע לחברים בנושאים אישיים/חברתיים שאינם נכללים במסגרת עבודתם השוטפת של ממלאי התפקידים בקיבוץ.
- 2) להוות נתיב נוסף למציאת פתרון במצב בו החבר מרגיש כי פנייתו לא קיבלה מענה כלל או מענה לא מתאים, מול ממלאי תפקיד בקיבוץ.
- 3) לסייע במקרים של מצוקה חברתית רגעית או מתמשכת מול חברים אחרים בקיבוץ.

דרכי פעולת הועדה:

- 1) הועדה תטפל רק בפניות שכבר טופלו ע"י מוסדות בקיבוץ שהנושא בתחום אחריותם, והטיפול לא הניב פתרון מקובל על הצדדים. עם זאת היא יכולה לעזור לחבר ע"י הפנייתו לגורם רלבנטי (למען הסר ספק, אין בכך משום התחלת טיפול בפניה).
- 2) הועדה מקשיבה לחבר הפונה ומקבלת החלטה ראשונית האם להמשיך בטיפול או לא. היה והחליטה שלא לטפל בפניה היא תודיע לחבר הפונה בתוך שבועיים ימים בכתב את החלטתה זאת.
- 3) הועדה, מרגע שהחליטה לטפל בפניה, מלווה את החבר בכל התהליך עד לסיומו, לרבות במפגשים עם גופים אחרים בקיבוץ מתוך כוונה לפתור את הבעיה האישית של החבר

הפונה שתכלול את נקודת ראות הועדה. יודגש כי הצוות יהיה גורם מתווך ותומך, אך לא יהווה גורם טיפולי.

(4) הועדה יכולה להפנות את הפונה, כמובן בהסכמת הגורם הרלבנטי בקיבוץ, לתהליך של גישור (אפשר ע"י מגשרים מוסמכים מתוך הקיבוץ או מחוצה לו).

(5) במקרה בו לא הושגה הסכמה על פתרון והחבר ממשיך להרגיש שנעשה לו עוול, יכול הצוות להפנות את החבר לשיחת הקיבוץ או לוועדת שלושה. בשלב זה הצוות סיים את טיפולו במקרה.

(6) הועדה תוכל לפעול בהרכבים שונים בהתאם למקרה - בפורום מלא או בתתי-צוותים מתוך חברי הועדה, וגם למנות איש קשר בתיאום עם הפונה.

(7) הועדה תוכל לזמן ממלאי תפקיד לצורך מתן חוות דעת בדיוניה.

(8) הועדה תשמור על סודיות מלאה ותפעל בחוסר שיפוטיות בדיוניה.

הרכב הועדה : 5 חברים ללא ממלאי תפקיד. אחד מהחמישה ישמש כרכז הועדה.

אורך הקדנציה : כמקובל בקיבוץ לגבי ועדות.

כפיפות אירגונית : שיחת הקיבוץ. הועדה תבחר בשיחת הקיבוץ.

כישורים נדרשים : נדרש ניסיון של עבודה בין-אישית, כמו למשל: עו"ס, פסיכולוג, מגשר, מחנך, קאוצ'ר, יועץ (נדרשת השתלמות מתאימה לוועדה זאת). רקע של מלוי תפקיד בקיבוץ (רצוי).

איתור חברים מתאימים : הצוות הקיים ("בואו נדבר על זה") יכול לסייע למש"א בכך.

צוות "בואו נדבר על זה" - לאה ה., דליה מ., יהודה פ., יעל ק., יוסי ו., אורית ש., פניה ז., שני ל., עמרם ש., אורי ל., נועה מ., אורית ג.

בהצלחה גדולה איתנו -

צוות "בואו נדבר על זה"

סין המרץ 2023

לאיילת האריס היקרה

ברכות לקבלת התפקיד

לראשות אגף חברה וקהילה

בתנועה הקיבוצית

אנחנו בהחלט יודעים

כמה שאת ראויה

בדיוק לפני שנה - הופעה של אולפן געתון בחד"א

עדכון מאגף הבריאות - שינויים בביתנו

לאחר תהליך ארוך ומורכב, שמטרתו שיפור השירות ושביעות הרצון של החברים, הוחלט, כפי ששיתפנו בעבר, על הכנסת גורם חיצוני שיבדוק את הליקויים והחוזקות של ביתנו. התהליך כולו היה בשיתוף צוות ביתנו ומנהלת בריאות, וכלל סקר שביעות רצון מקדים של שיחות עם חברים רבים ומשפחותיהם שנמצאים בביתנו היום ובעבר, שיחות עם מנהלת הבית ועם הצוות הרפואי, ומפגשים עם מינהלת האגף. הבדיקה נעשתה על ידי אנשי מקצוע מיומנים ומוסמכים מטעם חברת מגל, שמקיימת גם את ביקורת הפנים בעין המפרץ. כידוע, הבית המשפחתי- ביתנו, מאכלס דיירים במצבים שונים ומורכבים, ועל כן לא פשוט לתת מענה לדרישות השונות והמגוונות. מתוך השיחות עם החברים עלו בעיות רבות הדורשות טיפול ופתרון, לצד נושאים שבנוגע להם הובעה שביעות רצון מהמצב הקיים. ההמלצות שהתקבלו הן לערוך שינוי במבנה הניהולי של ביתנו ולפצל את תפקיד הניהול של ביתנו לשני תפקידים: מנהל כללי בחצי משרה ומנהל תפעולי, שאותו טלי הסכימה לקחת על עצמה. המכרז למשרת המנהל הכללי יפתח במהרה. לאחר שמנהל הבית ייכנס לתפקידו יתמקד ביחד עם הצוות שלו ובליוי אגף הבריאות במשימות הבאות: עדכון חזון ביתנו, בניית סל שירות עדכני, בחינה מחודשת של תמחור עלות חבר בביתנו, תכנון של המבנה של נווה אשר לקראת הפינוי שלו, שיפור ושיפוץ ביתנו. בהזדמנות זו אנו מוצאים לנכון להביע את הערכתנו הרבה לטלי, מנהלת ביתנו ב- 13 שנים האחרונות, שעושה את תפקידה באהבה ובמחויבות גדולה יחד עם הצוות המסור שלה. בשנים האחרונות, בשל מגפת הקורונה, נדרשו טלי והצוות לעמוד אל מול מורכבויות רבות וחוסר וודאות, ועם זאת הצליחו למצוא פתרונות ולשמר את הפעילות ביצירתיות בבית המשפחתי, ולהעניק טיפול לכלל דייריו. תודה גדולה לכל הצוותים ולהנהלות, שהיו קשובים ואמיצים לקבל את מסקנות הסקר, ולקדם שינוי שידרוש שיתוף פעולה של כל המעורבים בתהליך.

מינהלת הבריאות

שמחה כפולה במרכז הרפואי לגליל: שתי האחיות ילדו תוך ארבע שעות

עינב אליהו ילדה תאומים, בעוד אחותה ליעם הרוש נכנסה קצת אחריה לחדר הלידה וילדה בת. "לא האמנו שנלד שתינו באותו היום. רק אחר כך גילינו שלכל אחת מאיתנו היו צירים ממש באותה שעה לפנות בוקר", הן מספרות. מאת: גל זייד, אחראי הסברה ודוברות, המרכז הרפואי לגליל

מה הסיכויים ששתי אחיות, תושבות נהריה, יקבלו צירים ממש באותו הזמן, יגיעו כמעט יחד לבית החולים, יילדו יחד ולאחר מכן יתאשפזו יחד באותה מחלקה, כמעט באותו החדר? זה מה שקרה במרכז הרפואי לגליל, בו ילדו האחיות ליעם הרוש ועינב אליהו, בסוף השבוע שעבר, שלושה תינוקות תוך ארבע שעות בלבד. עינב אליהו (34), שילדה תאומים (בן ובת), היתה אמורה ללדת יומיים לפני אחותה ליעם הרוש (36), על פי תאריך הלידה המשוער, אלא שהלידה התעכבה. "ביום חמישי, בשעה 04:00 לפנות בוקר, היו לי צירים, ובאותו הבוקר הגעתי לביה"ח. הייתי בטוחה שאני כבר נכנסת לחדר לידה", מספרת עינב.

מה שעניב לא ידעה הוא שממש באותה השעה, היו גם לליעם צירים. "לא תיכננו ללדת יחד. אי אפשר לתכנן דבר כזה", מספרת ליעם. "יחד עם זאת, ממש שמחנו. כנראה שהכל מלמעלה. אנחנו משפחה מאמינה וכנראה שהקדוש-ברוך-הוא החליט שנלד יחד". עינב, לה יש שני ילדים מלפני הלידה הנוכחית, הכפילה את מספר ילדיה. "כל הזמן הייתי בטוחה שאלד יותר מוקדם, בשבוע ה-37, כלומר שבוע לפני כן, בגלל שיש לי תאומים. הייתי בשמירת היריון תקופה ארוכה יחסית", היא מספרת. "בגלל התאומים, הוחל בזירוז הלידה כשהגעתי למרכז הרפואי, אלא שהלידה התפתחה רק למחרת, ובינתיים ליעם הגיעה". לליעם ובעלה אבירם, להם יש ילדה בת 5.5, נולדה כעת בת נוספת, במשקל 3.60 ק"ג. ביום שישי נכנסה עינב לחדר הלידה, יותר מיממה לאחר שאושפזה. היא עדיין לא ידעה שגם אחותה ליעם תלד באותו סוף שבוע. "בסיום, כשיצאתי מחדר הלידה, נפגשתי עם ליעם, שבדיוק נכנסה ללדת. הספקנו להגיד שלום האחת לשנייה", היא אומרת בחיוך רחב. "לא האמנתי שנלד יחד. לא היו לזה שום סימנים מלפני כן".

לסיום הן אומרות: "בזכות הצוות הנהדר של חדר לידה ומחלקת יולדות ב', היתה לנו חוויה מצוינת, שלא נשכח זמן רב. אנחנו גם רוצות להודות לכל הצוותים הרפואיים והסיעודיים, ולמיילדות הנהדרות שרון, דפנה ותמי". מי שמאושרים לא פחות הם ההורים רינה ואלי מזוז, תושבי נהריה, שתוך שעות בודדות הפכו מסבים לשישה נכדים - לסבים

עינב (מימין) וליעם עם שלושת התינוקות, ועם מנהל מחלקת יולדות, ד"ר נדיר גאנס, ומנהל האגף, פרופ' ליאור לבנשטיין צילום: רוני אלברט

לתשעה. "זו הרגשה נהדרת. אין לנו מילים לתאר. מי האמין שהבנות יילדו יחד", הם אומרים. מנהל אגף נשים ויולדות, פרופ' ליאור לבנשטיין, ומנהל מחלקת יולדות וחדר לידה, ד"ר נדיר גאנס: "שמחנו להיות חלק מהשמחה המשולשת של עינב וליעם, שילדו שלושה תינוקות תוך ארבע שעות. זה צירוף מקרים נדיר ומיוחד. צוות האגף תמיד נכון להעניק שירות איכותי ומקצועי ברמה הגבוהה ביותר". יצוין כי במרכז הרפואי לגליל נולדים מדי שנה כ-5,000 תינוקות בעשרה חדרי לידה, כמות הנחשבת לגבוהה ביותר.

**ערב שכבה ז'
בנעורון - צ'יפס,
טבעות בצל וכדורי
פירה**

עוד רשימה קצרה על החג האחרון בלוח השנה העברי, הוא חג השבועות, והפעם דברים שכתב יוסי רחמן, לשעבר שחקן בקבוצת הכדורגל המקומית, שקיבל תעודת הוקרה בטקס חג השבועות. מתוך עלון "הד הנעשה" של כ"מ.

פעם היה כאן כדורגל אמיתי/ יוסי רחמן

על קבוצת הכדורגל של עין המפרץ - כפר מסריק בטקס פרידה מהשחקנים

אולי לא רבים יודעים ולא זוכרים שעוד לפני 1963 כבר פעלה באזורנו קבוצת הכדורגל הפועל עין-המפרץ כפר-מסריק. הקבוצה שיחקה יותר משלוש שנים בליגה ג' צפון, שהייתה אז הליגה הרביעית בארץ - אחרי הליגות לאומית, א' ו-ב'.

הקבוצה הוקמה מתישהו אחרי 1960 כאשר בעין המפרץ הוקם מגרש הכדורגל שהיה ממש בכניסה לקיבוץ של היום. את הקבוצה הקימו שמואל איצקוביץ ז"ל ואברי הנדלר, בעזרת עוזי שפיר (האח של איטה) מעין המפרץ, והם צירפו אותנו מהכפר: ישי שמאלי (שחור), איתן שר, יובל מלינק, שאול שדה (השוער האגדי), סשה כהן, ארנון רפאלי, מאיר שר, הלל הדר, יוסי פרלמן ואני, יוסי רחמן (בלם מצוין...) יתכן ועוד מישהו נשכח מזיכרוני.

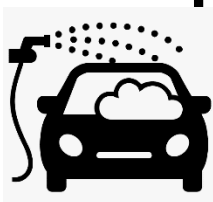
הבוגרים שבינינו מקבוצת "שחף" היו כבר אחרי הצבא, ואנחנו מקבוצת "אורן" היינו ב"א או ב"ב. בהמשך שיחקנו גם בזמן השירות הצבאי ואחרינו. לימים התאחדנו עם קבוצה מקיבוץ יסעור (בורוש ואחרים) ועברנו להתאמן שם פעמיים בשבוע. המשכנו לשחק בליגה ג' האזורית. היו שם קבוצות ממושבים, כפרים ערביים וקיבוצים. למרות שלא הגענו מעולם למקום ראשון נהנינו מאוד.

עד היום לא ברור לי מדוע לא זכינו לקהל כמו של הקבוצה בכדורעף. עם התבגרות שחקני עין המפרץ פורקה הקבוצה.

בחג השבועות נערך על בימת החג בעין המפרץ טקס הענקת הכבוד והיקר לשחקני הכדורגל מהעבר, עם תעודות הוקרה וכבוד מקיבוץ עין המפרץ. את שחקני כפר-מסריק ייצגנו - ישי שמאלי ואני. כבוד, כבוד ובעיקר הבראות!

משטח שטיפת הרכבים ממתין לכם

הצטיידו בכפתור קרלוג, סמרטוט והגיעו, את כל השאר תמצאו במקום. מוזמנים להגיע ולפנק את רכביכם.

משרה פנויה בימא – משווקת

תיאור התפקיד:

- שימור לקוחות
- גיוס לקוחות חדשים
- טיפול בהזמנות לקוח
- טיפול בנושאי מכירה
- תשלום וגבייה
- עבודת שטח

דרישות התפקיד:

- ניסיון בתחום השיווק והמכירה של לפחות שנתיים
- בעל/ת תודעת שירות ויחסי אנוש טובים
- תואר ראשון בתחום מדעי החברה/התנהגות – יתרון
- ידע וניסיון באקסל – חובה
- משרה מלאה – קיים צורך בגמישות בשעות

קורות חיים ניתן לשלוח ל: liatk@ima.co.il

קיץ בספריה האזורית

יריד הספרים השנתי שלנו - אלפי ספרים משומשים ב-5 ש"ח בלבד ומפגשי ספרות משמחים ומרתקים!
10-12 ביולי בשעות 12:00-20:00, בתפוח פיס בתוך ב"ס סולס צור.

איפה אלה קרי ומה קרה לנו-סאן?

מסע קולנועי בעקבות הגיבורות הנעלמות של סדרת הספרים "ילדי העולם". לאחר הקרנת הסרט שיחה עם הבמאית **דבורית שרגל** ביום שלישי 11.7 בשעה 20:00. ניתן יהיה לקנות את ספרי סדרת "ילדי העולם" לאחר המפגש.

מפגש עם הסופרת מאירה ברנע גולדברג

כראמל

מחברת סדרת ספרי

בהרשמה מוקדמת, לתושבי מטה אשר בלבד, ללא תשלום. מספר המקומות מוגבל.

נשמח לראותכם! צוות הספריה האזורית – 04-9822717

info@sifriva.org.il

סבבא

דלית אל כרמל - "מעלי הגפן אל שירת התקווה": סיור מודרך

שני 26.6.23, יציאה בשעה 08:00 אחרי ארוחת בוקר

- ♥ נתחיל את ביקורינו בדליה בביקור בגלריה להנצחת השואה ופגישה עם הציירת בותיינה חלבי, המקדישה את חייה להנצחת השואה (יוגש כיבוד קל).
- ♥ נבקר בגלריה של הצייר סם חלבי ונשמע את סיפורו.
- ♥ נסייר בשכנה העתיקה ונבקר:
 - בחנות הצמר המנוהלת ע"י אישה דתיה.
 - בבית האירוח "בית סיתי", שם נשמע על הדת הדרוזית, נקבל טעימות של פיתה עם לבנה, תה צמחים ותה תבלינים.
 - נסייר בין תבליטי אומנות על קירות השכונה, שרובם נעשו ע"י אומניות מהכפר.
 - נלך לבית העם ונשמע על האמונה הדרוזית ועל גלגול הנשמות.
 - נבקר בח'לווה, בית התפילה הדרוזי, נחשף למקום ולאופן בו מתפללים הדרוזים ונראה תצפית יפהפיה על דלית אל כרמל ועוספיה.
- ♥ את הסיור המודרך נסיים שוב בבית הסיתי, נשמע על מעמד האישה ונערוך טכס חתונה משלנו.
- ♥ לסיום נחזור לשוק של דליה לארוחה חופשית וקניות.

חזרה משוערת בשעה 15:30 ★ עלות - 135 ₪

הזמנה:

החל מחודש יולי נקיים התעמלות במים בבריכה.
בחודש יולי ההתעמלות תתקיים בימי שלישי, 09.00-10.00, החל מיום ג' 4 ביולי,
כל ימי שלישי של יולי.
בחודש אוגוסט ההתעמלות תהיה בימי חמישי, החל מ - 3.8, כל ימי חמישי של
אוגוסט, בשעה 09:00-10:00.
עלות: 10 ₪ לשיעור. מוזמנים בשמחה!

תערוכת "היוזרים בסבבא" בגלריית הנגרייה נסגרה,

כיכוי אורות, זה הזמן והרגע להודות,

לכל חברי הזכות, שליוו אותי בנאמנות:

מלכה כספי, אליסיה ויקי עומר,

עירית דקל, מיכאל הוכמן, אראלה אסף,

חנית רייז, רחלה כהן, בקי ואילת פלור.

עדה פלור

"יוצרים בסבבא"

(תערוכת הגמלאים שהיתה בנגריה)

קמפוצ' של טעימות, דוגמיות ורשמים של מבקרים:

"עדה יקרה, תודה ענקית על מפעל מרגש שהנחת. האומנות שבחרת להציג מובחרת, ונפלא לפגוש את אנשי ונשות עין המפרץ דרך היצירה שלהם, מבורכות ידיך."

"התערוכה מדהימה, מאוד נעים לבקר ולראות את הסיפורים מאחורי היצירות"

"תענוג לראות, תערוכה יפה, מסקרנת, ובעיקר חשוב שהיא מורכבת מחומרים שונים. העיצוב בטוב טעם."

"עדה, על היצירות, המקוריות, הגיוון, האפשרות לכל קול להישמע בדרכו המיוחדת..."

"אין מילים, פשוט מדהים ומרגש. נתת במה וזיכרון לכל כך הרבה אנשים - כל אדם עולם ומלואו והיצירות מדברות בזכות עצמן. הצלחת לטוות בחלל המדהים הזה, שגם הוא היסטוריה בפני עצמה, רשת של יצירות ויוצרים שמתמזגים יחד בהרמוניה וביופי עוצר נשימה."

"היסטוריה של קיבוץ ואומניו. חשוב לשמור בתערוכה מתמדת."

"התערוכה מגוונת ומעניינת. דווקא האומנות שמוצגת כאן, של ותיקי עין המפרץ, מחזירה אותי הביתה."

"בקרנו, התרשמנו, ובעיקר התרגשנו. אוסף מיוחד ומקום כבוד למי שהיה ולאלה שלא תמיד מקבלים את הפוקוס בגיל המתקדם."

"...העבודות מרשימות וסיפורי החיים העומדים מאחוריהן מרגשים כל צופה. תודה ענקית לעדה פלור, שארחה אותנו השכנים בחפץ לב ובסבר פנים יפות. האומנות חוצה גבולות, אנחנו גמלאי כפר מסריק, חשים שיצרנו עוד גשר יפה בין שני הקיבוצים..."

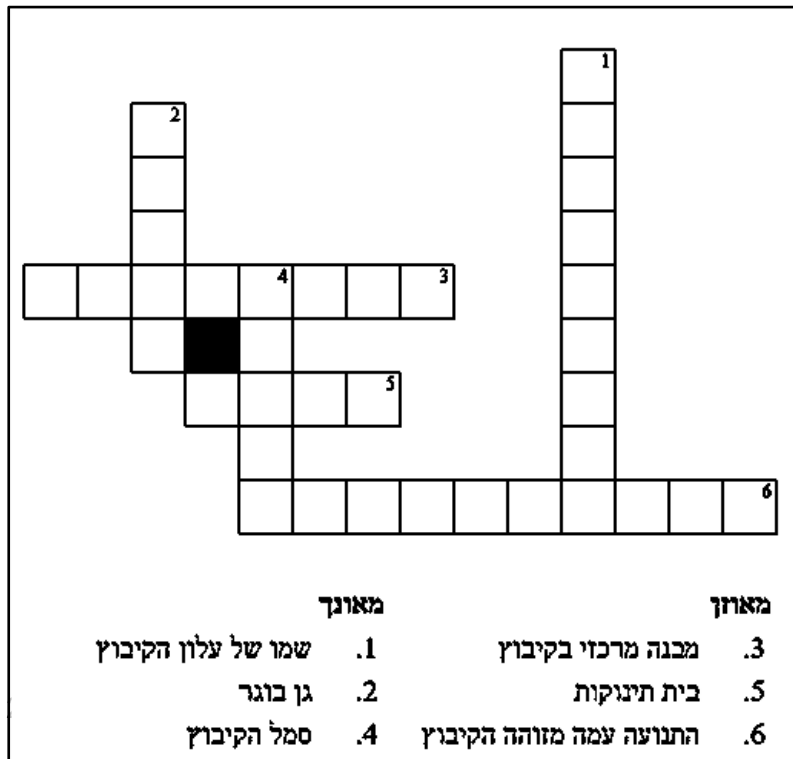
לקטה מתוך ספר התערוכה - רוחלה כהן

תשבץ עין

המפרץ/ דפי

משחק עם תוכנת מחולל
תשבצים הניב את התוצאה
הצנועה הזאת:

ארוחת בוקר ברמב"ם

איציק אלגבע יזם, יחד עם חבר שעובד בבי"ח רמב"ם, ארוחת בוקר בסגנון ים תיכוני במחלקה אונקולוגית ילדים בבי"ח רמב"ם, וגם המדגה תרם לטובת האירוע:

רות
בית חולים רות רפפורט לילדים
רמב"ם-הקרית הרפואית לבריאות האדם

**תעודה זו
ניתנת בהוקרה**

למדגה עין המפרץ

על התרומה והעזרה
לילדי ביה"ח רות רפפורט

ד"ר דניאלה מגן
ראש אגף רפואת ילדים
ביה"ח רות רפפורט

תמר שוחט
אמריקאית ביה"ח רות רפפורט
לילדים

לכבוד: מדגה עין המפרץ הנדון: הוקרת תודה

אנו מבקשים להודות על תרומתכם ועזרתכם בהקמת אירוע מחלקתי שקיימנו בבית החולים.

יש אנשים שהנתינה היא חלק בלתי נפרד מהם, והם השראה לעולם טוב יותר. תודה לכם על נדיבות ותרומה למחלקת ילדים ב' בבית החולים רפפורט. תבורכו בבריאות, שפע, ועוד מעשים טובים.

רוב תודות,
צוות מחלקת ילדים ב'

BoomeRock

ביום שישי 23/6 פאב המחלבה מארח
את להקת בומרוק
הפאב פתוח מ- 21.30, תחילת הופעה 22.00